

سخنرانی عماد حمرونی در حمایت از آزادی مردم بحرین در پاریس

انقلاب ایران مردمی بود، نه نخبگانی

معنویت انقلاب ایران جهت گیری و افق خاصی داشت، اما نخبگان دو راه حل بیشتر نداشتند؛ یا ایران را به سمت فرانسه یا آمریکا ترک می کردند یا در ایران بمانند و اراده ملت را بپذیرند. در خصوص نقش نخبگان در انقلاب اسلامی باید بگویم که ما در خصوص تاریخ حرف می زنیم. تاریخ پشت سر ماست و نه روبه رو، تاریخی که زندگی کردیم، آنچه دیدیم و مطالعه کردیم نشان می دهد این مردم هستند که در ایران حکومت می کنند. دشمنانی مثل ایالات متحده هرگز نفهمیدند که در ایران چه کسانی جامعه را اداره می کنند و فکر می کنند که مثل همه جای دنیا نخبگان بورژوا وجود دارند. البته حتی در میان روحانیون افرادی هستند که بورژوا هستند و منافع مادی برایشان مهم است و می شود در آنها نفوذ کرد. امریکایی ها و اروپایی ها ۴۰ سال تلاش کردند، اما هنوز نفهمیدند مقاومت و نیروی این جمهوری از کجا می آید.

■ حرکت های مقاومت فرزندان انقلاب اسلامی

انقلاب اسلامی، جمهوری اسلامی را متولد کرد. حرکت های مقاومت در عراق، لبنان، فلسطین، یمن و دیگر مناطق در آفریقا نیز فرزندان انقلاب اسلامی ایران هستند. بنابراین انقلاب اسلامی ایران فراتر از جمهوری اسلامی ساختار خودش را دارد و این را باید فهمید. این پویایی را امام خمینی در قلب انقلاب قرار داد.

■ ادامه انقلاب در ایران

چیزی که برخی ایرانی ها نیز حتی متوجه آن نیستند این است که انقلاب در ایران همچنان ادامه دارد و با بیرون کردن شاه انقلاب تمام نشد. انقلاب ادامه دارد و خواهد داشت. این هوش امام خمینی بود که یک موجود فعال و زنده را روی کار آورد. این انقلاب تا مدت زمان زیادی ادامه خواهد داشت، چرا که در داخل خود عناصر پویایی دارد. این نه یک انقلاب ساده اجتماعی، نه یک مبارزه طبقاتی بین فقیر

باید به این نکته هم اشاره کرد که بعد از جنگ جهانی دوم، در دوره جنگ سرد به سر می بردیم که ایالات متحده و اروپا به نمایندگی از غرب، ایدئولوژی لیبرال راست گرا و چپ گراها به نمایندگی اتحادیه جماهیر شوروی ایدئولوژی کمونیستی سوسیالیستی را جلو می بردند. در چنین شرایطی انقلاب اسلامی رخ داد تا به بشر یادآوری کند که به صورت همزمان می شود هم انقلابی و هم متدین بود.

اینجا باید یادآور شوم که در مکاتب دینی مسیحی، یهودی حتی اسلامی قبل از امام خمینی اعتقادی به ترکیب انقلاب و معنویت نبود. افرادی که در مکاتب اسلامی قبل از امام خمینی آمدند دنبال اعمال اصلاحات بودند و نه انقلاب و او بود که توانست فرمول ترکیب دین و انقلاب را احیا کند. از اوایل قرن بیستم هر زمان از انقلاب صحبت شد، مد نظر انقلاب های چپ گرا یعنی کمونیست ها و سوسیالیست ها بود، انقلاب هایی مانند انقلاب بلشویک و حتی انقلاب فرهنگی در چین و انتظار نمی رفت که یک انقلاب دینی از راه برسد.

■ موج سواری نخبگان از حرکت های مردمی

انقلاب ایران مردمی است و نه نخبگانی و این یکی دیگر از نقاط قوت انقلاب ایران است که مردم انقلاب کردند و نه نخبه ها. باید گفت انقلاب در ایران یک دفعه از راه نرسید و تقریباً ثمره نهضت یک قرن است. همه تجربه های کسب شده از ۱۹۰۷ تا ۱۹۷۹ شکست خوردند. امام خمینی مقاومت و روی کار آوردن یک معنویت انقلابی را از دهه ۴۰ (شمسی) زمانی که خیلی جوان بود شروع کرد. من همیشه گفته ام که خمینیسم یک نظریه جدید برای انقلاب است و امروز هر بار که به قیام فکر می کنیم همواره به این بُعد روحانی نیاز داریم، چیزی که خیلی از انقلاب ها ندارند. زمانی که یک انقلاب خلأ معنوی داشته باشد، انقلاب ادامه پیدا نمی کند و شاهد خواهیم بودیم که طبقه نخبگان و بورژوا روی جنبش های مردمی موج سواری می کنند.

■ Imed Eddin Hamrouni

عماد حمرونی

او که مدرس ژئوپلیتیک در مؤسسه مطالعات سیاسی پاریس است، دفعات متعدد به عنوان تحلیلگر در شبکه های تلویزیونی بین المللی مانند فرانس ۲۴، راشاتودی، دویچه وله و المیادین حضور پیدا کرده است. حمرونی تظاهرات های ضد جنگ متعدد و همچنین در حمایت از محور مقاومت در پاریس سازمان دهی کرده است. در دهه ۸۰ میلادی به دلیل پیروی از انقلاب اسلامی ایران و امام خمینی به اون خمینیست می گفتند.

■ اهمیت انقلاب اسلامی ایران

انقلاب اسلامی ایران برای ایرانی ها، مسلمانان و همچنین برای کل بشر واقعه بسیار مهم و شاخصی است. انقلاب اسلامی انقلابی تاریخی است که در حافظه بشری ثبت شد. اما اینکه این انقلاب مردمی، فرهنگی و سیاسی برای جهان و حتی برای برخی نخبگان ایرانی غافلگیرکننده بود، بسیار عجیب است. در رأس این انقلاب یک مرد با تقوا، حکیم و یک چهره دینی بود که موجب شد این انقلاب رنگ و بوی اسلامی بگیرد

اگر برگردیم به دوره تاریخی و سال وقوع انقلاب یعنی ۱۹۷۹ خواهیم دید که سال های قبل آن اتفاقات مهمی رخ داده است. در سال ۶۷ مسأله فلسطین، جنگ بین اعراب و اسرائیل و از دست رفتن سرزمین های اعراب را داشتیم که موجب تضعیف روحیه امت اسلامی و جهان عرب شده بود. اتفاقاتی در فرانسه رخ داد که منجر به انقلاب کم و بیش جالبی در سال ۶۸ شد. همچنین بعد از آن شاهد پایان جنگ ویتنام در سال ۷۵ بودیم.